

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 57.840 van 26 januari 1996
in de zaak A. 62.115/X-4779.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten K. PRAGT en J. DEDEYNE,
kantoor houdende te HEVERLEE,
Ruelensvest 153

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtena-
renzaken, thans de Minister van Binnenlandse
Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van XXX
nationaliteit, op 31 januari 1995 heeft ingediend om de
schorsing te vragen van de tenuitvoerlegging van het op
25 januari 1995 betekende bevel van de Minister van
Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te
verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 oktober 1995;

Gehoord het verslag van de Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. PRAGT, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster in haar inleidend verzoekschrift als enig middel aanvoert :

"I. Machtsoverschrijding en/of afwending van macht daar door de genomen beslissing het recht geschonden is.

Aangezien België gebonden is (wet 25 november 1991; BS 17 januari 1992) door het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989;

Dat, overeenkomstig artikel 2 § 1 van dit verdrag 'De Staten die partij zijn bij dit verdrag de in het verdrag beschreven rechten waarborgen voor ieder kind onder hun rechtsbevoegdheid zonder discriminatie van welke aard ook, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn of haar ouders of wettelijke voogd';

Dat het verdrag dan ook op A. van toepassing is;

Dat artikel 8, § 1 van dit verdrag voorschrijft dat 'De Staten die partij zijn, verbinden zich tot eerbiediging van het recht van het kind zijn of haar identiteit te behouden met inbegrip van nationaliteit, naam en familiebetrekkingen zoals wettelijk erkend zonder onrechtmatige inmenging';

Dat artikel 9, § 1 stelt dat 'De Staten die partij zijn waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn of haar ouders tegen hun wil, tenzij de bevoegde autoriteiten, onder voorbehoud van de mogelijkheid van rechterlijke toetsing, in overeenstemming met het toepasselijke recht en de toepasselijke procedures beslissen dat deze scheiding noodzakelijk is in het belang van het kind (...)';

Dat daarnaast ook uit artikel 18, § 1 duidelijk naar voor komt dat 'De Staten die partij zijn, doen alles wat in hun vermogen ligt om de erkenning te verzekeren van het beginsel dat beide ouders de gezamenlijke verantwoordelijkheid dragen voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Ouders of, al naar gelang het geval wettige voogden, hebben de eerste verantwoordelijkheid voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Het belang van het kind is hun allereerste zorg';

Dat in het geval van verzoekster, het belang van haar zoontje A. in overweging moet genomen worden;

Dat zoals hier boven werd aangehaald, A. erkend is door de Heer D.D. en de homologatie van deze erkenning momenteel voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Leuven hangende is;

Dat de echtscheiding met onderlinge toestemming van de Heer D. met Mevrouw V. trouwens in een ver gevorderd stadium is (zie bijlage 6) en hij zodra de echtscheiding rond is in het huwelijk wenst te treden met de moeder van A.;

Dat over het vaderschap van de heer D. geen enkele twijfel bestaat en hij dan ook wil instaan voor de opvoeding en de ontwikkeling van A.;

Dat A. dan ook de kans moet krijgen om hier op te groeien, omringd door zijn vader en zijn moeder;

Dat hij, noch zijn moeder XXX dan ook naar XXX kunnen teruggestuurd worden;

Dat anders het Verdrag van de Rechten van het Kind manifest geschonden wordt;

Aangezien België ook gebonden is door het Europees Verdrag van de rechten van de Mens;

Dat, overeenkomstig artikel 1 EVRM, 'Dit verdrag door de verdragstaten moet worden toegepast op eenieder die ressorteert onder hun rechtsmacht';

Dat verzoekster dan ook de bescherming van dit verdrag kan inroepen;

Dat artikel 8 EVRM het recht op het privé- en het gezinsleven beschermt :

1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling,

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen';

Dat het 'gezinsleven' dat in artikel 8 EVRM beschermd wordt, niet noodzakelijk slaat op een wettelijk huwelijk;

Dat 'gezinsleven' zowel kan slaan op een 'wettig gezin' als op een 'feitelijk gezin' (arrest XXX 13 juni 1979, serie A, nr. 31, p 14 ev, /31; arrest XXX en anderen, 14 juli 1977, nr 7289/75 en 7349/76, DR, vol 9, p 57; in ERGEC, R. Protection européenne et internationale des droits de l'homme, vol 3, PUB, Bruxelles, 1992-1993, p 506);

Dat hier de gedwongen terugkeer van verzoekster, het feitelijk gezinsleven dat zij en haar zoontje A. opgebouwd hebben met de Heer D. ernstig in gevaar gebracht wordt;

Dat de Commissie voor de Rechten van de Mens duidelijk heeft gesteld dat 'Il est exact que, dans certaines circonstances le refus de laisser pénétrer des personnes dans un pays déterminé, ou de les autoriser à s'y établir, pourrait avoir pour conséquence que ces personnes soient séparées de membres proches de leur famille, ce qui pourrait donner lieu à des graves problèmes aux termes de l'article 8 de la Convention' (beslissing ECRM, 24 april 1965, nr 1855.63, Ann Conv; vol VIII, p 203 ev, in ERGEC, R, op cit, p 509);

Dat de Commissie daarenboven duidelijk gesteld heeft dat men moeilijk kan verlangen dat het gezinsleven verder wordt opgebouwd in een ander land, in casu XXX, als de 'echtgenoot van wie men vraagt om zijn echtgenoot in het buitenland te gaan vervoege de nationaliteit bezit van het land dat de betwiste maatregel heeft uitgevaardigd'.

(beslissing ECRM, 8 oktober 1974n nr 6357/73, DR, vol 1, pp 77 ev);

Dat de nationale overheid dan ook een juist evenwicht moet nastreven tussen de beschouwingen van openbare orde, die vervat liggen in de migratiewetgeving, en de niet minder belangrijke elementen ter bescherming van het gezinsleven (C.E., 25 september 1986; 12 februari 1987, nr 27.538, APM, 1987, Nr 4, P 35; VANDERMEERSCH, D, 'L'Accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, JT, 1987, p 586);

Dat in casu 'de proportionaliteit tussen de maatregel en het beoogde doel' niet voorhanden is;

Dat namelijk van de Heer D., die de Belgische nationaliteit heeft, die hier vast werk heeft -hij werkt als DAC-werknemer-, en die bovendien zware hartproblemen heeft, onmogelijk kan verwacht worden dat hij zijn partner en zijn zoontje naar XXX volgt;

Dat bovendien verzoekster als sedert 1993 op het Belgische grondgebied verblijft en zij in XXX helemaal niet in de mogelijkheid voor haar zoontje A. een passende opvoeding en ontwikkeling te voorzien;

Dat dan ook door het bevel om het grondgebied te verlaten dd 25 januari 1995 artikel 8 EVRM geschonden is;

Dat het middel dan ook gegrond is;

Overwegende dat het bevel om het grondgebied te verlaten een uitvoeringsmaatregel van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 oktober 1994 is;

Overwegende dat uit het dossier niet blijkt dat de erkenning door de Heer D. van het kind van verzoekster, welke op 15 januari 1995 plaatsgreep, ter kennis gebracht werd van de Dienst Vreemdelingen vooraleer de beslissing genomen werd; dat gemelde omstandigheid derhalve bij het nemen van de beslissing niet in aanmerking kon genomen worden;

Overwegende dat de beslissing, waarvan het bestreden bevel een uitvoeringsmaatregel is, vaststelt dat verzoekster niet langer regelmatig in het Rijk

verblijft aangezien de termijn tijdens dewelke verzoekster tot het Rijk toegelaten was, verstreken is;

Overwegende dat verzoekster geen machtiging wegens bijzondere omstandigheden op basis van de banden met de Heer D. heeft aangevraagd;

Overwegende dat de bestreden beslissing geen schending uitmaakt van artikel 8 E.V.R.M.; dat het middel niet ernstig is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing als ongegrond af te wijzen;

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig januari 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	St. DE TAEYE,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

St. DE TAEYE.

G. BAETEMAN.